

Kállay Kotász Zoltán LYUKAK

– Pszt – suttogott anyám. – Erről nem szabad beszélni!
Legközelebb alaposabban megnéztem,
találgattam, hogyan kerülhetett oda,
de semmilyen épkezláb ötletem nem támadt.
Talán ha semleges felségterületen firtatom,
könnyebben megproppan a titok?
– A Lajos volt – bökte ki nagyanyám. Ennyit, nem többet.
– Lajossal mi történt? – kérdeztem ismét Lórikától.
Megdöbbsent, majd potyogtatni kezdte a könnyeit.
– Elhagyott... Elhagyott a személtáda! De még mindig szeretem...
– Sírt, amikor Lajosról kérdeztem – folytattam anyámnál.
– Lajos volt az első férje... Csak azért házasodott meg
utána háromszor, hogy féltékennyé tegye!
Kulcsár Lajos, Nagy József, Szilveszter Endre, Gádoros Géza!
Ismertem a férjek listáját, sokszor elhangzott a családban,
olyan hangsúllyal, ahogy nemzeti hőseinket emlegetjük.
– De a lyuk! A lyuk hogyan került oda?! – fújattam már türelmetlenül.
– Megromlott a házasságuk, és utolsó veszekedésük végén
Lajos előkapta, és plafonba lőtt a pisztolyával! –
Ávós volt az istenadta, de ezt csak később tudtam meg,

amikor igyekeztem mindent felderíteni.
Azt is, hogyan került pisztoly a zsebbe. –
Elváltak, és többé nem látták egymást.
A lukat pedig, mielőtt kérdenéd, azért nem tapasztjuk be,
mert Lórikának az egyetlen emléke Lajostól!
Legközelebb, amikor a Körtéren jártunk,
belevetettem magam a kanárisárga fotelba,
és boldogan felbámultam a mennyezetre. Mindent tudok!
– Semmit nem tudsz... – dűnnyögte nővérem. – Gyere! –
ezzel átosont a másik szobába, és félrehúzta a faliszőnyeget. – Ezt figyelj!
Még egy lyuk... Apró lyukacska volt a falban...
– Miért kell nektek mögé nézni!? – háborgott anyám.
Aztán sóhajtott. – Jól van, elmondom,
de másnak nem szóltok róla!

kép | [viewfinder](#), [flickr.com](#)